

Januari 1998 byggbolag Toivosen Raksa påbörjade bygget av huvudkontoret för Brand Line och Palos Aero. Under byggtiden bolagen drivs hemifrån; Brand Line drivs från Branders och Palos Aero från Palonens.

Jean-Sixtens och Santras villabygget påbörjas någon gång i februari-mars. Redan otaliga gånger de har tittat på tomten. Hemgatan Linnuntie är redan asfalterat.

I mitten av januari Jean-Sixten och Santra flyttade äntligen hemifrån i den provisoriska enrummare i centrala Kajana. Lägenheten är liten och mysig men vinner absolut inte en villa. Lägenheten har en stor balkong med prydligt betongräcke. I vardagsrummet finns en liten sovalkov med plats för en enkel säng. Jean-Sixten och Santra hittade från loppmarknaden en provisorisk säng. Till villan de ska köpa en parsäng. Gamla damens säng och andra personliga saker som hon inte behöver på servicehuset har flyttats till hennes källarförråd. Köket är så litet att där finns bara plats för en person i taget. Egentligen den är bara en pentry. I källare finns bastu och en simbassäng som boende får boka.

Fortfarande Jean-Sixten har inte hört ett ljud från Arbetskraftsbyrå. Några gånger han har besökt hos arbetsterapeuten för att fråga om de har arbete. Arbetsterapeuten Raili Virta säger bara att det inte finns något som skulle passa för honom eftersom de flesta lediga arbete kräver högskolestudier.

Ibland Raili har föreslagit skyddad arbetsplats för honom men Jean-Sixten vägrar ta sin fot i sådana arbetsplatser. Hans stolthet ger inte upp. Han skulle känna sig väldigt handikappat om han skulle börja på någon arbetsverkstad för utvecklingsstörda. Han har någon slags utvecklingsstörning men det vill han inte erkänna. Han har bestämt att han inte är efterbliven.

I februari Jean-Sixten och Santra avslöjade för Ray och Eva att de får inom kort ett barn. Detta var en riktig överraskning fast de hade sett hennes stora mage men ändå de blev överraskade av denna glädjenyhet. Ray skrattade och tittade på sin son: "Helvete pojke, vad har du gjort nu igen?" Och Jean-Sixten rodnade som om han skulle ha gjort hyss och stammade: "Jo, jag gjorde ett litet barn." Då Ray skrattade: "Detta var en trevlig överraskning, min pojke!" Han gick till vardagsrummet och tog från sitt välutrustade barskåp mousserande vin och hällde i tre bägare som han placerade på silverbrickan och gick till köket och sa: "Skål för barnet!" Eva frågade och tittade i bägaren: "Vad är detta för något?" Ray svarade: "Detta är bara mousserande vin." Santra frågade om hon vågar dricka alkohol eftersom hon är gravid. Eva svarade: "Det gör inget om man tar bara lite skvätt, man ska inte supa." Hon log och då Santra skrattade och tittade på sin pojkvän och därefter sina svärföräldrar: "En droppe dödar inte!" Och skrattade och drack försiktigt ur bägaren. Jean-Sixten skrattade: "Jo, en droppe dödar inte och man drunknar inte i hinken!" Han har hört en finsk snapsvisa av folksångare Irwin Goodman. Santra gillar Irwins låtar och brukar ha med sig hans CD-skiva i bilen.

Då Jean-Sixten och Santra hade åkt då Eva började smågråta av glädje. Hon var så berörd att sonen blir snart pappa. Hon tycker att det är så roligt att sonen äntligen har lämnat barnskor. Alldeles för ofta hon har fått röka nervbloss för hans konstiga tokeri. Hon hoppas verkligen att nu han har lagt ner sina hyss och den där irriterande brummande. Hon är livrädd om han brummar i Santras närvaro och sedan hon skulle tröttna på det och göra slut. Ray tröstade sin fru: "Detta är ju inget skäl att börja lipa, vad du skulle säga om även vi skulle göra ytterligare ett barn, sådan *tidskriftsfamiljen*?" Eva skrattade: "Åh, det räcker utmärkt att vi har Jean-Sixten och Vivianne!"

Ray brukar kalla barnproduktion för skapande av tidskriftsfamiljen eftersom början av 80-talet

Jean-Sixten hade klippdockor. Då Allers hade klippdockor för barn som hade det enkla namnet *Tidskriftsfamiljen*. Ofta han brukade leka med sina klippdockor på sängen och detta är ett slags första fas till berättelser. Under flytten tillbaks till Finland Ray kastade i all tysthet sonens klippdockor. Efter flytten Jean-Sixten frågade efter sina klippdockor då Ray började

gapskratta. Därefter han började kalla samlag för skapande av Tidskriftsfamiljen.

En söndagskväll i mars månad Jean-Sixten och Santra sitter i vardagsrummet i deras provisoriska lägenhet och tittar på tv. Det är den talkshowen *Arto Nyberg*. Speciellt Santra gillar det eftersom Arto är mycket bra på att intervjua dagsaktuella gäster. Ikväll det är Finlands roligaste man Spede Pasanen gäst i studion. Plötsligt Santra börjar slingra som en orm. Inte för att Spede är så rolig utan förlossningen närmar sig. Hon känner födslovåndor. Hon säger till sin sambo att hon måste ta ett skumbad och ber honom berätta vad Spede har sagt.

I den kombinerad badrum och toalett det finns en liten badkar med plats bara för en person. Hon lade på kranen och under tiden när badkaret fylls av vatten, hon hämtade fruktmousserande vin från det vita barskåpet i vardagsrummet och hällde skummande vin i en bägare och gick tillbaka till badrummet och satt i badkaret och njöt av det varma vattnet med väldoftande rosa skum.

Födslovåndorna lättade lite grann och hon blundade och mindes barndoms badresor till Kalajoki där hon hade legat på luftmadrassen. Det kändes skönt. Plötsligt kom födslovåndor tillbaks ännu starkare. Hon ropade till Jean-Sixten: "Kulta, snart kommer den" Jean-Sixten studsade upp från den bruna trä fåtöljen med beigea vävnad. Han sprang till badrummet och frågade: "Vad kommer, bajset va?" Hon skrattade mödosamt: "Spela inte dummare vad du är... Födseln så klart, din trögskalle!" Mödosamt hon reste sig ur badkaret och han hjälpte henne klä upp sig. Hon klarade sig att ta sin vita nylonjackan och bruna axelväska av skinn. Han hjälpte henne till bilen som står parkerad på parkeringsplatsen bakom huset alldeles nedanför deras balkong. Rakaste vägen går via cykelförrådet. Mellan bakdörren och parkeringen det är en liten gräsmatta med trädgårdsgunga där husets gamlingar brukar ofta sitta.

Santra lade sig på baksätet och Jean-Sixten körde ilfart till BB på Kajanalands centralsjukhuset. Där framme han hjälpte henne in. Vid receptionen han ropade till receptionisten: "Hon ska föda, det kommer bebis!" Då kom fram en läkare och två barnmorskor som lade henne på rullsängen och körde henne in i förlossningsrummet. Jean-Sixten frågade om han kunde komma med. Ena av barnmorskor svarade att det är bäst att han väntar på korridoren. Han komihåg att han hade glömd videokameran hem så han bestämde sig att hämta kameran. Han körde ilfart tillbaka till sjukhuset. Han parkerade bilen på den stora parkeringsplatsen och sprang med videokameraväska in i BB precis som en tv-reporter. Han satte sig på en trästol utanför förlossningsrummet på korridoren. Stolen gnisslade. Bredvid stolen det stod en liten bord med kvinnotidningar. Han försökte gissa att vad blir det; en pojke eller en flicka eller blir det inget alls. Han tyckte att detta är otroligt att han blir pappa. Alla dessa år han har trott att han skulle vara den sista oskulden precis som Roger och Leo har skojat. Nu funderade han att vad skulle nu dessa gubbar säga att de hade fel. I alla fall Roger skulle inte säga något alls eftersom han har svårt erkänna sina fel men Leo skulle säkert bli glad för hans skull.

Jean-Sixten smakade orden *Pappa, fader, isi och isä*. Hans pappa blir farfar. Svärfar Martti Puustinen blir morfar. Mamma blir farmor och svärmor blir mormor. Allt detta cirkulerade i Jean-Sixtens huvud. Han höll videokameran i sin famn och var redo börja filma så fort dörrarna slogs upp och barnet lanserades, så tänkte han. Han funderade om han skulle prata svenska till barnet för att han eller hon skulle bli tvåspråkig. Han tänkte att nu har han blivit en stor gubbe. Han har aldrig förut varit på BB förutom dagen då han själv kom till världen. Enligt pappa hans födsel har varit väldigt komplicerat.

Plötsligt han komihåg hösten 1992 och sparken från stadsarkivet. Då kunde han inte ens kunnat drömma att redan på samma decenniet han blir pappa.

Om en halvtimme dörrarna öppnades och en glad men trött barnmorska kommer framför honom och sa: "Ni har fått ett välmående gossebarn!" han frågade med sin vanliga

stammande monotona röst att gick födseln väl. Barnmorskan svarade att barnet är frisk som en bock.

Jean-Sixten lade på videokameran och gick sakta till förlossningsrummet och videofilmade. Santra låg fortfarande på förlossningsbordet benen isär och det rosiga nyfödda barnet låg på hennes mage. Han videofilmade lite grann och sedan fick hålla barnet i famn och då tyckte han att detta var hans lyckodag. Detta är det bästa som har hänt för honom sedan han fick körkortet och träffade Santra. Han gav barnet till Santra och kramade henne. Han frågade om hon kan gå hem nu omgående. Barnmorskan svarade att hon behöver vila några dagar. Sedan han frågade om han kunde ta barnet hem, då barnmorskan förklarade för honom att barnet ska vägas, mätas och vaccineras. Mamman och barnet kommer hem om några dagar. Jean-Sixten nöp sig själva på kinden för att kontrollera om han var vaken. Det verkar så. Santra bad honom meddela denna glädjenyhet till hennes föräldrar. Han lovade sprida nyheten till alla möjliga ställen. Barnmorskan gav till honom en vit pärm med information om barnskötsel. Han ska gå några gånger på barnavårdscentralen för att öva till exempel hur byter man blöja.

Då Jean-Sixten kom ut från BB så han såg Gunther parkera bilen framför ingången och hjälpa Ellen ut. Jean-Sixten hejade på honom då han ropade glad att han blir snart pappa. Jean-Sixten berättade att han hade nyss blivit pappa till en välmående gossebarn. Gunther skrattade att det är rolig sammanträffande att vi båda blir pappor samma dag. Gunther och Ellen gick in i BB och Jean-Sixten önskade lycka till och fortsatte gå till sin bil som stod parkerat lite längre bort.

Han körde rakaste vägen till Sukeva. Först åkte han hos sina svärföräldrar för att berätta denna glädjenyhet. Martti och Kaarina blev glada att födseln gick bra. Martti skulle ha bjudit Champagne snaps till sin svärson men han tackade nej på grund av bilen. Sedan han körde hos sina föräldrar. På vägen dit han funderade febrilt hur han skulle formulera orden. Då han hade kommit in i sitt barndomshemmet så ropade han: "Hallå M och P! Jag är nu pappa!" Han har vana att kalla mamma och pappa för M och P. För Santra och Gunther han kallar sina föräldrar lite tuffare och ungdomligare; *faija* och *mutsi* som betyder farsan och morsan.

Ray kom från vardagsrummet till hallen och sade precis som han brukar: "Helvete pojke, vad säger du för något?" och skrattade ljuvligt. Eva sprang från köket och sade: "Oj vad kul, det var roligt! Har ni bestämt vad barnet ska hetta, förresten blev den en pojke?" Jean-Sixten frågade att hur hon gissade rätt. Eva svarade att hon hade drömt på natten om en lite pojke. Då Jean-Sixten berättade att de inte än har funderat på några namn utan det får hon bestämma. Ray skrattade att nu han har många titlar; Pappa, farsa, före detta förtullare, fängelsekund och papperstillverkare och VD..." Evas panna fick två veck och sade till sin make att han ska glömma förtullare och fängelsekund titlarna. Ray frågade förvånad: "Men, vad är det för fel med förtullaren och fängelsekunden då?" Hon suckade: "Just där skon klämmer, nämligen massor av fel och dumheter... Hoppas du aldrig någonsin kommer göra dessa saker om." Ray kramade sin fru och sade: "Åh min hjärta, vi alla gör ibland misstag och det var min misstag att börja smuggla." Då Eva: "Ja, det var verkligen ett misstag och jag hoppas att du aldrig mer gör kriminella saker." Ray suckade: "Självklart inte, det är inte bra reklam för företaget om VD skulle göra brottsliga saker."

Nu när Jean-Sixten har blivit pappa så han bestämde sig att bevara barnasinnet. Han kan inte bli 100% vuxen. Han vill inte bli som en gubbe som skulle sitta framför teven och dricka massa öl. Den stilen passar inte till Jean-Sixten Palonen utan han vill ta saker lugnt och ro. Ibland det ser inte ut så att han tar det lugnt utan det ser ut att han stressar och oroar saker helt onödan. Nu i ett förhållande han är orolig om Santra skulle göra slut och då han skulle säkert bli mycket ledsen.

Nu hämtade han från föräldrahemmet den gamla bruna vaggan där han och lillasystern har sovit. Pappa hjälpte till att bygga vaggan. Jean-Sixten har aldrig varit speciellt händig att bygga möbler men han är mycket bra att använda datorns ordbehandlare samt kommer ihåg

vilka radiostationer hörs i södra Kajanaland.

Om några dagar Santra och lillen kom hem. Redan på första kvällen Jean-Sixten och Santra funderade på att vilket namn de ska ge till barnet.

Santra föreslog namnet *Aatu* men det ville inte han eftersom detta namn för hans tankar till Jim-Adolf eftersom detta är den finska varianten av Adolf. Han föreslog namnen Josef och Jörgen efter sin fiktiva figuren i Tegelson berättelse. Santra ville inte döpa sin son till Josef eftersom detta skulle ge associationer till den forna sovjetiska diktatorn Josif Stalin. Sedan det blev en kompromiss när hon föreslog namnet Tom. Det låter modernt och internationellt. De båda diggar Tom Jones och detta gör namnet cool. Jean-Sixten ville att barnets andra namn ska vara Sakarias. Santra tycker att Sakarias låter bra.. Vid behov man kan förfinska namnet till Sakari.

Ray vågar inte hålla lille Tom-Sakarias i famn eftersom han är rädd om han skulle tappa honom. Han sade att han ska ta lille Tom i sin famn då han börjar i skolan.

Ofta på kvällar Jean-Sixten och Santra brukar ta kvällspromenader med lille Tom som sover det mesta i sin brungula barnvagn, då Jean-Sixten känner sig stolt och viktig. Detta är en riktig prestation av honom.

Försommar Jimmy och Virve Palonens dotter Jenni konfirmerade sig. Tänk vad fort tiden har gått! Ray och Eva åkte till lilla Jennis konfirmationsfest i Vanda. Jean-Sixten ville inte följa med fast han är arbetslös. Han är lite förtjust i Jenni och vågar inte träffa sin kusin. Tänk om Amor skulle råka skjuta den starkaste pilen mot honom och då det skulle vara synd om Santra och lille Tom. Han vågar inte berätta för Santra att han känner kärlekskänslor även till sina kusiner. Hon undrade på att varför han inte vill följa med sina föräldrar till konfirmationsfesten. Han svarade att han vill hellre vara med henne och lille sonen. Såklart detta låter gulligt.

På konfirmationsfesten Ray och Eva såg att Jenni hade piercat sig. Hon hade skaffat en näsmycke av silver. Den satt i vänstra näsborre.

Hon var mycket nära göra själv navel piercing men sådan tur att mamma Virve såg det hela och varnade henne att det kan vara jättefarligt att göra sådan på egen hand. Hon hade hunnit ta fram en järnspik och ett kylbatteri. Sådan tur att hon hann inte sticka hål i sig. Virve sade att hon aldrig mer ska göra om det och gav tillstånd bara till piercing i näsan och i örat men inte annanstans i kroppen. Det var bäst att tillåta henne skaffa en piercing hos en riktig pierceare för säkerhets skull annars man kan aldrig veta vad den impulsiva dottern kan hitta på.

Då Ray och Eva hade kommit hem och visat för Jean-Sixten foton från konfirmationen. Då blev han alldeles tyst av häpnat när han såg sin favoritkusin med silver piercing i näsborren. Han skulle ha velat resa direkt till Vanda, så mycket han blev förtjust i henne via foton. Han är övertygat att han skulle vara lycklig i hennes sällskap fast han själv är redan förlovat med Santra och har ett barn. Han har enormt hjärta för kvinnoskönhet. Han tittade länge fotot där hon stod vid kaffebordet och skär en tårtbit. Hans negativa inställning till piercingar blev positiv. Förut han fördömde helt och hållet piercingar men nu på någon konstig anledning han började acceptera piercingar och speciellt piercing i näsan. Han tittade länge hennes piercing och den ser fin ut. Mamma och pappa fördömde hennes piercing. De tycker att bara ilska tjuvar har näsringar. Även Vivianne tycker att piercingar är urlöjligt.

Vivianne har alltid haft en lustig inställning till Jenni, och brukar kalla henne för Unge. Jean-Sixten vill absolut inte kritisera sina favoritkusiner. Bara en enda gång han har klandrat på Jenni och detta skedde slutet av 80-talet på farfars sommarstuga när hon och Virve befann sig i husvagn och pratade med Eva. Plötsligt då cirka 5åriga Jenni ville ha ost och läsk. Eva gav till henne en ost skiva och en flaska citronläsk. Då Jean-Sixtens gallan började koka och

så fort när Jenni och Virve hade lämnat husvagnen då sa han till sin mor att detta är makalöst att hon äter och dricker våran mat.

Nu efteråt han har ångrat djupt dessa uttalanden och är glad för att Jenni inte hörde det, men ändå han känner skuld känslor att han hade tänkt så dumt om henne.

Början av juli Jean-Sixten semestrade i Sverige tillsammans med sina föräldrar eftersom detta har blivit tradition för honom. Han vill så gärna åka till födelselandet men själv är ovan att köra längre sträckor. Några gånger han har flugit med Palos Aero till Östersund. Santra har inte varit med eftersom först hon var höggravid och sedan hon hade bebisen. Det är riskabelt att resa med en nyfödd bebis på grund av olika smittor. Hon och Jean-Sixten bestämde sig resa tillsammans då lille Tom är äldre.

Slutet av juli rederiet Brand Lines och flygbolag Palos Aeros huvudkontor blev nästan klar. I slutet av augusti det var invigning av huvudkontoret. Raymond och Ray har redan anställd kontorspersonal.

Brand Lines lokaler finns i andra våning. I tredje våning finns Palos Aeros lokaler.

Raymond har hemliga planer att i framtiden köpa hela flygbolaget och slå den i samman med Brand Line. Ray har också hemliga planer att göra det motsatta; köpa upp Brand Line men det gäller först se hur framgångsrik blir den egna företaget innan man ska börja expandera. Ray och Raymond har ingen aning om varandras hemliga planer.

Byggbolag Toivosen Raksas lokaler finns i den fjärde våning. Matti Toivonen har också sina hemliga planer att köpa upp Brand Line och Palos Aero. Han äger redan lite grann de bådas aktier. Byggbolaget ansvarar för Brand Lines terminal underhållet i Hangö samt huvudkontorets underhåll.

I källaren det kommer att bli en lunchrestaurang. I foajén finns en liten halvklot format receptionsdisk. Mitten av foajén det är trappor. Bredvid trapporna det är två rödmålade hissar. I varje flygel det är spiraltrappor och en hiss. I den mittersta flygeln det är en större varuhiss. Bakom varuhissen det är en lastbrygga och postavdelning och centralkopiering dit man önskar någon tryckeriföretag etablera sig. Så länge husets kontorister får kopiera själv sina dokument.

Även Branders herrgårdsbygget har hunnit väldigt långt men de är absolut inte färdiga än. De blir färdiga någon gång i november. Herrgårdar blir vita stenhus med grönt plåttak som är varandras kopior.

Palonens villor är redan färdiga så Jean-Sixten och Santra kunde lämna tillbaks den gamla damens lägenhet i Kajana. De har gott om rum så lille Tom får egen rum.

Ray och Eva flyttade i den ena villan som ligger på samma gata men andra ändan för att inte vara för nära varandra. Det är mening att försöka locka folk bygga villor mellan de två Palonens villor. Gatan Linnuntie ser ut som en L-bokstav. Bredvid Jean-Sixtens och Santras villa det byggs av deras önskemål en lekpark som de har fått äran att namnge till parken *Lintupuisto*. Palonens gamla hus blev i Vivianes ägo. Hon är överlycklig att hon fick den bekanta huset.

Vivi Brander fick egen herrgård som ligger inom gångavstånd från Linnuntie. Hon namngav herrgården till *Vivin hovi*. Raymonds och Evas herrgård ligger en liten bit från Vivin hovi. Mellan dessa två herrgårdar det strömmar en skogsbäck som börjar från bottenlösa kärrögat. Raymond namngav sin herrgård till *Raymondin hovi*. Raimo är finsk variant av hans namn. Jim-Adolfs herrgård ligger bakom Raymondin hovi. Han själv får namnge sitt hus då han blir utskriven från mentalsjukhuset.

Jim-Adolf skriver sina berättelser i sitt sjukrum i Lappvikens mentalsjukhuset. Läkarna och psykiatriker läser genom allt som han skriver och tycker mycket om hans fantasin. Huvudfiguren i hans berättelser heter Mr Arrow som bor i New York som har försökt göra självmord men misslyckats. Han skriver ordagrant sitt liv. Han har skrivit om de mördade klasskompisarna samt vad han hade tänkt för något.

Jim-Adolf har redan fått tillbaka livsgnistan och brummar inte mer. Han har framfört sin önskemål att inte ha dessa mordfall i brottsregistret samt slippa fängelse efter att ha blivit utskriven från mentalsjukhuset. Läkarna och psykiatriker skrev detta i hans sjukjournal att Jim-Adolf var psykisk sjuk då han gjorde skolkompismorden och hans plats inte är i fängelse. På sjukhuset han kollar tjejer; både sjuksköterskor och medpatienter. Han vågar inte röra dem för att inte skapa mer röra. Han irriterar sig en kortväxt patient som brukar dagarna gå fram och tillbaka på den långa korridoren och prata med sig själva högt. Hon har en leksakskamera och låsas fotograferar allt som hon möter. Den andra irriterande patienten hejar aldrig och mumlar att vi kan prata senare. Om man pratar med någon annan i hennes sällskap, då hon fnysar att hon inte vet vad det pratas eftersom hon är mentalsjuk. Jim-Adolf har fått tre kompisar på sjukhuset. Det är medpatienter Elli, Mikko och Vihtori. Egentligen han inte vill ha någon av sina medpatienter som fru. Han tycker mest om de unga sjuksköterskor men såklart han vågar inte flörta till dem, annars det skulle bli manliga håriga gubbskrällan som skulle vårda honom. Bäst ha sjuksköterskorna som ögongodis. Han drömmer också om sina kvinnliga kusiner. Redan han tycker att huvudknoppen känns mycket klarare. Han har inte längre lika mycket mörka tankar.

Det är meningen att det skulle bli en liten samhälle runt huvudkontoret. Vi får se om andra företag och privat personer skulle bli intresserat av trakten. Den skulle vara bra läge mellan Idensalmi och Kajana. Sukeva skulle vara närmaste mindre samhälle.

Einar Brick funderar att grunda en gym i huvudkontorets källare för att kontorister kunde stretcha och motionera sig mellan arbetsuppgifter.

Även Vivi Brander planerar att grunda en design företag och har tittat huvudkontorets lokaler. Översta femte våning är helt tomt så där kunde hon ha sin företagslokaler. Vivianne och Annika är intresserade att bli kompanjoner till henne.

Början av augusti Santra semestrade med sina föräldrar i Norge. Från Telemark hon köpte till Jean-Sixten en uppstoppad torsk med lysande ögon. Då när hon överlämnade fisken till honom då Jean-Sixten började skrika hysteriskt eftersom han har obegriplig fiskskräck. Denna uppstoppade torsken såg väldigt levande ut. Hon skrattade ljuvligt när pojkvän fick marionettrörelser orsakat av en liten fiskmaskot. Jean-Sixten skojade att han ska köpa till henne en uppstoppad orm. Då hon skrattade att bröstet hoppade.

Under tiden när familjen Puustinen var i Norge då Jean-Sixten passade lille Tom. Han sjöng till honom massor av kända svenska barnvisor. Han läste för honom sin Tegelson berättelse. Lille Tom lyssnade med vidöppna ögon.

En gång i månad Jean-Sixten Brukar hälsa på sina gamla arbetskompisar på järnvägsstationen i Kajana för att Roger inte skulle börja krångla. Såklart han berättade till sina gamla jobbkompisar att i våras han blev pappa och är förlovat med oerhört vacker kvinna. Gubbarna trodde inte på honom eftersom tidigare han hade ljugit om flickvänner. Detta låter otroligt för att vara sant, men så är det bara.

Fortfarande Jean-Sixten inte har hört någonting från arbetskraftsbyrå. Nyligen han fick en ny arbetsterapeut eftersom Raili fick nya uppgifter. Hennes efterträdare blev Olli Rauhala som har kort spikformat pipskägg, nästan likadan skägg som Olli på järnvägsstationen men lite längre. Arbetsterapeut Olli lovade för honom att börja intensiv arbetssökning och först och främst inom närområdet eftersom han har inte vana arbetspendla.

Jean-Sixten har goda möjligheter att få arbete från vaktmästeriet på Kajana stadshuset

eftersom Jim-Adolf har slutat där.

Det var stor chock för Marja Koponen och Jussi Lintuvuori att Jim-Adolf hade döld psykopati och hade mördat sin klasskompis i soprummet bredvid vaktmästeriet. Jussi inbillar sig att det skulle spöka inne i soprummet.

Marja och tryckarna kommer ihåg Jean-Sixten då han praktiserade på tryckeriet och önskar att han skulle komma tillbaka. Jussi vill inte ha några killar utan bara unga kvinnliga praktikanter med konstiga problem för att han kunde spela hjälteroll. Han är precis likadan ihilist som Olli på järnvägsstationen det vill sägas allting ska vara märkvärdig. Herr Lintuvuori har fått gå hos psykiatrin på grund av Jim-Adolfs självmordsförsöket. Även dess innan hans mentalhälsa inte var den bästa och efter denna hemska besked han blev helt störd. Då när han blir stressat, så han börjar lätt vifta sina händer som en fågel och börjar rethosta. Kajana stadshus vaktmästeriet och tryckeriet har nyligen fått ny chef, spinkiga Ulla Leppänen. Ulla är riktig arbetsnarkoman och har svårt tacka nej till nya arbetsuppgifter och därför hon är redan mycket stressat eftersom till hennes ansvarsområde ingår bland annat vaktmästeriet, tryckeriet, telefonväxeln och den stora receptionen på foajén. På dessa avdelningar jobbar mycket folk så hela tiden hon får svara i telefon och e-post.

Mitten av oktober Branders herrgårdar blev färdiga. Äntligen Vivi och hennes pojkvän Einar Brick samt hennes föräldrarna kunde flytta i helt nybyggda lyxiga herrgårdar. Jim-Adolfs herrgård står så länge tomt. Raymond och Eva ska inreda fint sonens herrgård så att han skulle må bra då han blir frisk.

Mitt emot Vivin hovi det byggs just nu en häststall. Einar har lovat köpa till henne en bra travhäst. Lite senare det anställs hembiträden till de båda herrgårdar för att Branders skulle slippa laga mat och städa.

De båda herrgårdar ser likadana ut. Hallen är mycket rymlig med träpaneler av ek. När man kommer in från ytterdörren så vänstersida det är toaletten och badrummet. Högersida det är biblioteksrum. Dit Einar kommer skaffa ett välutrustat barskåp och massor av humorböcker eftersom han är ju humorist. Varje kväll strax före läggdags han kommer ta en stänkare för att kunna sova bra, och den ska inte vara vilken dricka som helst utan det finaste Whisky som man kan köpa i den närmaste Alko.

Mellan biblioteket och vardagsrummet det är en glasdörr och bakom vardagsrummet det är matsal och ett litet kök med moderna hushållsmaskiner. Branders gamla hus blev som vandrарhem.

I november-december Brand Lines och Palos Aeros huvudkontor blev helt färdig och nu rederiets verksamhet för Norden kan styras därifrån så att huvudkontoret i Sassnitz kan ägna sig till själva trafiken och till tyska sidan samt marknadsföringen.

Då Jim-Adolf blir utskriven från mentalsjukhuset så Raymond ska ordna arbete för honom i huvudkontorets postavdelning eftersom han har erfarenhet av detta jobb. Såklart Kajana stadshus vaktmästeriet är inte bra för honom eftersom där han skulle få förklara sin psykiska ohälsan.

Huvudkontoret har inte så länge någon avtal med vaktbolag så Ray lovade för Raymond att han skulle hålla ögat på byggnaden. Ray brukar arbeta i sin arbetsrum sena kvällar. Om en vecka han frågade sin som om han skulle vilja göra vaktronder i byggnaden. Jean-Sixten tyckte det lät spännande och lyckade övertala Santra att de skulle tillsammans gå runt i huvudkontorets korridorer och kolla att allting är som det ska. Under tiden Ray och Eva kunde passa lille Tom.

Jean-Sixten tycker att det är spännande att befinna sig i den nattliga femvåningshög huvudkontoret. Knappast han skulle våga vara där helt ensam. Tur att Santra vill göra sällskap för honom.

På natten det finns inte en enda själ i byggnaden så det är lugnt att vandra längs korridorer och bevaka med ficklampan.
Visst de kunde tända lamporna men det är spännande att gå i mörker bara i ficklampans ljus.

Om de skulle möta en inbrottstjuv så knappast de skulle våga gripa eftersom tjuven kan vara beväpnat och narkotikapåverkat. De skulle bara gömma sig bakom hörnet och ringa polisen. Det skulle vara liten risk att någon skulle bryta sig i byggnaden eftersom den ligger mitt i kajanaländska urskogen men o andra sidan det kan bli inbrott just på grund av att på området inte bor så mycket folk. Palonens och Branders bor en bit från huvudkontoret.

En natt när Jean-Sixten och Santra höll vakt i det nattliga huvudkontoret, då blev dem i bushumör och började busa med varandra. Då befann dem i den fjärde våningen i Toivosen Raksas lokaler. Såklart dem går inte in i kontoren. Dit får dem absolut inte gå eftersom där finns kontoristers personliga varor och företagshemligheter.

De satt på en röd sammetssoffa på korridoren. De kysstes och klädde av sig naken. Det var kolsvart och stämningen var perfekt att vara mycket nära varandra. De behövde älska med varandra. Det var ett tag sedan de hade senast gjort det. Lille Tom gör att de inte längre kan börja älska med varandra lika mycket som innan han föddes. Nu det var ett bra tillfälle att smeka varandra.

I smyg Jean-Sixten tog fram sin mobiltelefon och ringde till Santras mobil som låg bakom hörnet på en liten rund bord.

Så fort hon hade hört den bekanta ringsignalen som låter som amerikanarens tuta, så hon rusade bakom hörnet för att svara.

Då Jean-Sixten tog snabbt hennes kläder och gömde dem i den närmaste kontor och stängde dörren efter sig och gick tillbaka till den röda sammetssoffan och visslade oskyldigt.

Då Santra kom tillbaks och sa: "Du ska veta att du är en riktig buse!" och började kittla honom på buken eftersom hon vet att han är mycket kittlig just där. Sedan hon märkte att kläderna var borta och började kittla ännu mer och frågade efter sina kläder. Jean-Sixten bara skrattade att det var kontorsspöke som hämtade hennes kläder. Då Santra reste sig och tog blixtnabbt hans kläder och sprang mot våningsplan och tryckte hissknappen. Hissdörren öppnade sig och hon la hans kläder i hissen och skickade hissen till källarvåningen.

Jean-Sixten rusade efter henne och ropade efter sina kläder men hon var snabbare och hissdörrarna stängde sig mellan dem. Han bankade hissdörren men försent. Hissen gick till källarvåning. Hon la hans kläder på hiss golvet och gick ut hissen och sedan tog trapporna tillbaks till fjärde våning. Hon var helt naken. Då hon var tillbaka på fjärde våning, då Jean-Sixten var inne i kontoret för att hämta hennes kläder. Hon ropade till honom att vi får inte gå i kontoren. Han stammade: "Men jag skulle bara hämta dina kläder... kontorsspöken la dina kläder hit!" Hon skrattade: "Sluta hitta på och dina kläder finns nu i källaren. Ta hissen dit!" Jean-Sixten bär hennes kläder i ett arkivrum mellan två parallella korridorer och la hennes kläder där inne på en arkivskåp och rusade ut. Hon sprang in i arkivet och då han stängde dörren. Dörren går öppnas bara utifrån. Hon blev instängt i den mörka arkivrummet utan ficklampa. Där inne finns inga ljusknappar.

Jean-Sixten rusade till våningsplan och tryckte fram hissen. Precis när han hade gått in i hissen då dörren stängde sig och hissen gick en bit nedåt och sedan stannade och ljuset slocknade. Det är strömvabrott på grund den provisoriska transformatorn utanför huset. Inom kort skulle elverkets gubbar komma och installera den riktiga transformatorstationen.

Jean-Sixten fick panik och tryckte varenda knapp men inget hände. Det var kolsvart inne i hisskorgen. Han ropade henne men ingen svarade. Då han komihåg att hon sitter instängt i arkivrummet. Han fick panik eftersom de båda är helt nakna. Han letade måfå sina kläder i hissen men hittade inte. Dem ligger i den andra hissen. Han fick panik att han måste lyckas komma ut före morgonen eftersom då kommer det mycket folk i huset och han är naken i hissen. Samma sak gäller även Santra. Kanske hon hittar inte sina kläder i den mörka arkivrum. Hon bankade den tjocka stäldörren samtidigt som Jean-Sixten bankade

hissdörren. Ingen hörde deras bankande eftersom mellan korridoren och våningsplanet det är en glasdörr.

Han försökte vrida öppet hissdörren. Lite grann han lyckade öppna dörren så att han kunde krypa upp till fjärde våningen. Sedan han tog trapporna ner till källaren för att hämta sina kläder. På grund av strömavbrottet hissen fungerade inte så han fick öppna hissdörren med våld för att kunna ta ut sina kläder. Det gick bättre eftersom den andra hissen var i källarvåningen. Han klädde upp sig och sedan gick tillbaka till fjärde våning för att släppa ut henne från arkivrummet.

Det var tre på natten när de kom hem. Klockan nio på morgonen de hämtade lille Tom från farmor och farfar. Såklart de inte kunde säga att de hade varit naken i huvudkontoret. Säkert Ray och Eva skulle ha blivit förskräckta. Jean-Sixten och Santra bestämde sig att aldrig mer vara naken annanstans än i bastu och i sovrummet.

I Jean-Sixtens och Santras hus det finns en bastu av hennes önskan. Han har också blivit intresserat av bastubad med mild värme. Så fort när Santra kastar mycket vatten på bastuspisen då han hukar sig och går ut. Ray och Eva har ingen bastu. De har istället en bubbelpool.

Vivianne har en bastu eftersom nästan alla hus i Finland har bastu. Vivianne har blivit van att basta i högvärme. Hon har lite grann dejtat med en blond kille, en viss Jooseppi Laaksonen. Han har några gånger besökt hos henne.

På julafton Jean-Sixten, Santra och Tom firade första gemensamma jul hos Ray och Eva. Då Jean-Sixten fick av sin far Internetpaket eftersom han har drömt mycket om Internetuppkoppling men trodde aldrig att han skulle få en sådan som julklapp. Tidigare mamma och pappa har varit skeptiska till Internet att det skulle bli skyhöga telefonräkningar samt sonen skulle lära sig massa dumheter.

Jean-Sixtens min verkligen var värd att se; munnen öppnade sig av häpnad och han trodde knappast sina ögon. Nu äntligen han kan börja surfa och chatta. Han behöver bara betala uppkopplingstid, resten är redan betalt för ett år. Datorn han ställde i ett hörn i sovrummet. Även Santra blev intresserad av Internet, och började leta efter modesajter.

Jean-Sixten och Santra trivs bra i villan. Vardagar de brukar laga mat tillsammans, annars det vore stor risk att de skulle åka till närmaste grillen och äta snabbmat. De båda är dåliga på att laga mat men de är på väg lära sig laga pyttipanna, makaronvälling och ärtsoppa. Helgerna de går hos Eva och Ray att äta färdiglagat mat. Ibland dem åker hos Santras föräldrar att äta men dit det är lite längre så naturligtvis det är praktiskt äta hos hans föräldrar som bor på samma gata.